

Her ligger vi altså fuldstændig på linje med regeringens holdning, således som den også finder udtryk i redegørelsen, og jeg tillader mig at henvide til det, der er foregået i Europaudvalget om denne sag.

Jørn Jespersen (SF):

Efter SF's opfattelse er det her en rigtig dum og irriterende sag, og vi synes faktisk også, at det er en principielt vigtig sag.

Det er den jo, fordi den siger noget om, hvordan man laver fælles lovgivning på mange områder i EU. Efter Traktatens bestemmelser burde man lægge vægt på et højt beskyttelsesniveau, på bæredygtighed og mange andre flotte ord. Men i praksis er det desværre meget tit sådan, at når man skal lave harmoniserede regler for tilfaldte stoffer det ene eller det andet sted, så tager man udgangspunkt i, hvad der er tilladt i de forskellige lande, og så lægger man dem sammen og får dermed en meget lang liste.

Det siger jo sig selv, at man ikke dermed får et højere beskyttelsesniveau og en bedre lovgivning, end man havde i forvejen. Man får en ringere lovgivning. Det bliver så at sige laveste fællesnævner og størst mulige antal stoffer, og derfor er vi nu i den irriterende situation, at der ligger et forslag på bordet, som tillader betydeligt flere tilsætningsstoffer og tekniske hjælpestoffer til økologiske, animalske varer. Og det er meget generende for den økologiske produktion, fordi forbrugerne har en forventning om – med rette – at økologiske varer er fri for tilsætningsstoffer og er rene og naturlige.

Det er også en irriterende sag, fordi den endnu en gang viser, hvor meget EU-lovgivning af principiel og vigtig karakter der finder sted i lukkede komiteer. Vi synes, det er uheldigt, at man sidder på komitéekspertniveau og forholder sig til dybt politiske sager og så oven i købet har opstillet en række regler, der gør, at det politisk set er meget svært at ændre den indstilling, der kommer fra komiteen.

Vi synes også, det er en irriterende sag, fordi den i forslaget kører efter gamle komitéregler, som indebærer, at blot et enkelt medlemsland og Kommissionen kan få et forslag igennem, selv om 14 medlemslande måtte være imod det. Og det er så meget mere irriterende, som man allerede i 1999 har lavet nye regler, der skulle gælde for de her komitéprocedurer. Man har bare ikke fra Kommissionens side fulgt de nye regler, selv om det nu er 2 år siden, de blev indført. Oven i købet ligger der en erklæring fra Rådet om, at

man ikke i følsomme sager vil gå imod et flertal i Rådet. Det har man åbenbart heller ikke, i hvert fald indtil videre, taget hensyn til.

Jeg er glad for, at ministeren nu i sin redegørelse lægger op til, at man vil rejse diskussionen om komitéreglerne og påpege, at der er truffet nye bestemmelser, beslutninger i 1999, og at der ligger en erklæring, som Kommissionen jo også er forpligtet af. Men spørgsmålet er jo, hvorfor man ikke fra dansk side tidligere har bedt om, at den her sag kommer på plads, og at man får ændret reglerne.

Har regeringen officielt på et rådsmøde f.eks. fra Udenrigsministeriets side rejst sagen og pålagt Kommissionen at få denne her sag klaret? Det mener jeg i hvert fald, man burde have gjort. Det er helt utilfredsstillende, at man 2 år efter stadig væk er i en situation, hvor vi ikke ved, hvorfor reglerne bliver bragt på plads.

Endelig er det her jo en irriterende sag, fordi vi kan risikere – og nu vil jeg udmale et sortsyn, der kan måle sig med hr. Keld Albrechtsens normale – at komme i den situation, at nogle stoffer, som er forbudt i konventionelle fødevarer under henvisning til miljøgarantien, ikke kan forbydes i økologiske varer, men bliver tilladt i dem, fordi miljøgarantien ikke gælder på landbrugsområdet, men kører efter andre regler. Det viser jo, at det er helt grotesk, at denne slags sager omkring fødevarer ikke er underlagt reglerne på det indre marked, men er underlagt reglerne på landbrugsområdet, og at det er grotesk, at der ikke er en miljøgaranti, der også gælder på landbrugsområdet.

Så alt i alt er der ganske mange principielle aspekter i denne her sag, og derfor synes vi, at Enhedslisten skal have tak for, den også bliver drøftet i Folketinget. Hvor meget offentlighed, der kommer ud af at drøfte en sag i Folketinget, er jo altid et meget åbent spørgsmål, men så bliver det jo i hvert fald ført til referat, så man kan se, hvad partierne har ment.

Christian H. Hansen (DF):

Jeg må sige, at jeg til dels godt kan forstå synspunktet, som kom fra hr. Keld Albrechtsen, om, at det var meget fint, at det her egentlig blev bragt lidt til debat, at befolkningen fik lidt at vide om, hvad der skete, men jeg forstår så også godt synspunktet fra andre om, at det måske skulle have været drøftet videre i Europaudvalget. Men det er så ikke så åbent, som det her er, og den sidste taler var også inde på, at det jo også er spændende at se, hvor meget der står i